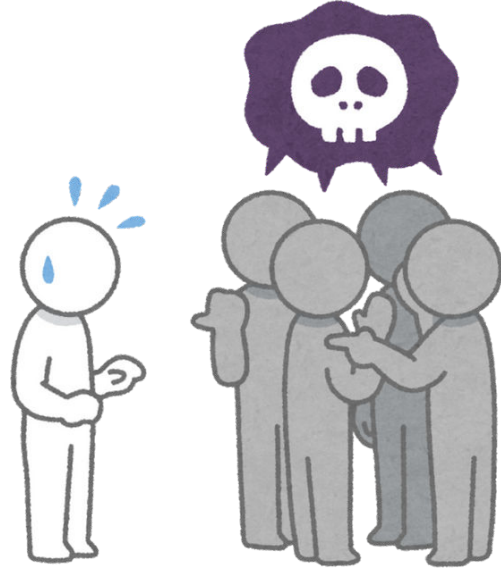

ZORBALIK NEDİR?

Zorbalık: Kişiler arasında güç dengesizliğinin olduğu bir ilişki de isteyerek ve tekrarlı olarak karşıdaki kişiye zarar vermek amacıyla yapılan saldırgan davranışlar olarak tanımlanmaktadır.

Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü (OECD)'nin, 'Okullarda Zorbalık Ne Kadar Problem' raporuna göre Türkiye'de 15 yaş düzeyindeki öğrencilerin %19'u ayda en az birkaç kez akranları tarafından fiziksel ya da sözel şiddete maruz kalmaktadır.

ZORBALIK TÜRLERİ

- Sözel Zorbalık
- İlişkisel/Sosyal Zorbalık
- Fiziksel Zorbalık
- Siber Zorbalık

ZORBALIKTA ROLLER

Zorba

Mağdur/Kurban

Seyirci

- Zorba veya zorbalığa maruz kalmış öğrenci aileleri çocuklarının ne hissettiklerini anlamalı, duygularını ifade edebilmesine imkan tanınmalı ve durumu tartışarak çocuk üzerinde suçluluk duygusu oluşturmak yerine onlarla empati kurabilmeli, anlaşıldıklarını hissettirmelilerdir.
- Ailelerin belirli aralıklarla okulda çocuklarını üzen, kızdıran arkadaşlarının olup olmadığını kontrol etmeleri; zorbalık meydana gelmişse nerede, ne zaman, nasıl ve kim/kimler tarafından yapıldığını öğrenmesi ve konuyu takip etmesi gerekmektedir.
- Çocuğu zorbalığa maruz kalmış ebeveynler öncelikle korku ve kaygılarını çocuğa yansıtmadan sakin bir şekilde, dikkatle çocuğunu dinlemelidir.
- Ebeveyn çocuğun akran ilişkilerini izlemeli, onun başka çocuklara karşı acımasız davranışlarını gözlemlediğinde bu durum üzerinde durmalıdır.
- Çocuğunuza " Dövülerek eve gelme, sen de vur vb." gibi şiddete teşvik eden cümlelerden sakının.
- bu durum çocuğunuzun ileride öfke kontrolü zayıf, çözümü şiddet olarak gören bir yetişkin olmasına neden olur.
- Çocuğunuz adına sorun çözen kişi siz olmayın. Bu çocuğunuzda özgüven eksikliği oluşturur. Sorunlar karşısında baş etmek yerine, görmezlikten gelen ya da kaçan bir birey yetiştirmiş oluruz. O yüzden sizler çocuğunuza yol gösteren ancak izleyici pozisyonunda kalan kişiler olmalısınız.

YETİŞKİNLERİN DİKKATİNE!

- Araştırma bulguları öğrencilerin, zorba davranışları her zaman ailelerine ya da öğretmenlerine açıklamadığını göstermektedir (Pişkin, 2002).
- Çocuğunuz size yardıma ihtiyacı olduğuna dair ipuçları gönderir. Bu ipuçları şunlar olabilir; okula gitmek istememek, eşyalarının sürekli kaybolması ya da zarar görmesi, açıklayamadığı yara izleri, içe kapanma, sebepsiz mutsuzluk, akademik başarıda düşüş, uyku ve yeme problemleri...
- Ebeveyn olarak size düşen görev çocuğunuzun iyi gözlemleyerek ipuçlarını fark edebilmek. Peki, bilinçli bir ebeveyn olarak ipuçlarını fark edince problem ortadan kalktı mı? Tabii ki hayır. Bundan sonra yapmanız gerekenlerden daha da artacaktır.
- Çocuğunuzun yargılamadan dinleyebilmelisiniz. Çocuğunuzun sizin karşılıksız sevginize ve desteğinize ihtiyacı vardır.
- Çocuğunuzun suçlayıcı bir ifade takınmanız onu sizden daha da uzaklaştıracaktır.
- Unutmayın ki bu onun suçu değil! Çocuğunuzun yaşadığı durumu hafife almayın. 'Olur, geçer, boş ver' gibi ifadeler kendisini önemsiz hissetmesine sebep olacaktır.
- Zorba öğrenci ya da ailesi ile siz görüşmeye çalışmayın. Bu durum daha da fazla karmaşaya sebep olacaktır. Bunun yerine okul ile işbirliği yaparak gerekli müdahalenin yapılmasını isteyebilirsiniz.
- Çocuğunuzun desteklemek amacıyla onu yetenekli olduğu bir alana yönlendirebilirsiniz. Böylece sosyal ortamlardaki bu başarısı ile kendisini daha iyi hissedecektir.

